

KLASSZIKUS BALLADÁK

1.

Az eladott leány

a.

Fodor Katalina

Gyere be, gyere be,
Szegény özvegyasszony,
Igyál egy icce bort,
Vagy ha kettő köll is.

Nem megyek, nem megyek,
Nem adom lányomat,
Nem adom lányomat,
Egy icce bor árán.

Kapi Katalinát,
Köti lófarkához,
Kapi Katalinát,
Köti lófarkához.

Lassugjál, lassugjál,
Rákóci kis úrfi,
Vérben úszik immár
A selemruhám is.

Lassugjál, lassugjál,
Rákóci kis úrfi,
Vérben úszik immár,
Az öveggyöngyöm is.

Kapi Katalinát,
Viszi nyoszolyába,
Kapi Katalinát,
Viszi nyoszolyába.

Mit ennél, mit innál,
Fodor Katalina?
Nem ennék egyebet,
Csácsorgó madárnak

Lebegő két szárnyát,
Töltött galamb combját.

Kapi a puskáját,
Szalad az erdőbe,
Kapi a puskáját,
Szalad az erdőbe.

Durranyik a puska,
Szólnak a harangok,
Durranyik a puska,
Szólnak a harangok.

Elmén oda, elmén,
Ahun harangoznak,
Kérdi tőle, kérdi,
Kire harangoznak?

Az úr feleségére,
Fodor Katalinra,
Az úr feleségére,
Fodor Katalinra.

Ugy harangozzanak,
Hogy kettőnkre lészen,
Ugy harangozzanak,
Hogy kettőnkre lészen.

Elmén oda, elmén,
Hun koporsót csinyálnak,
Kérdi tőle, kérdi,
Kinek a koporsó?

KLASSZIKUS BALLADÁK

1.

Az eladott leány

a.

Fodor Katalina

Gyere be, gyere be,
Szegény özvegyasszony,
Igyál egy icce bort,
Vagy ha kettő köll is.

Nem megyek, nem megyek,
Nem adom lányomat,
Nem adom lányomat,
Egy icce bor árán.

Kapi Katalinát,
Köti lófarkához,
Kapi Katalinát,
Köti lófarkához.

Lassugjál, lassugjál,
Rákóci kis úrfi,
Vérben úszik immár
A selemruhám is.

Lassugjál, lassugjál,
Rákóci kis úrfi,
Vérben úszik immár,
Az öveggyöngyöm is.

Kapi Katalinát,
Viszi nyoszolyába,
Kapi Katalinát,
Viszi nyoszolyába.

Mit ennél, mit innál,
Fodor Katalina?
Nem ennék egyebet,
Csácsorgó madárnak

Lebegő két szárnyát,
Töltött galamb combját.

Kapi a puskáját,
Szalad az erdőbe,
Kapi a puskáját,
Szalad az erdőbe.

Durranyik a puska,
Szólnak a harangok,
Durranyik a puska,
Szólnak a harangok.

Elmén oda, elmén,
Ahun harangoznak,
Kérdi tőle, kérdi,
Kire harangoznak?

Az úr feleségére,
Fodor Katalinra,
Az úr feleségére,
Fodor Katalinra.

Ugy harangozzanak,
Hogy kettőnkre léssen,
Ugy harangozzanak,
Hogy kettőnkre léssen.

Elmén oda, elmén,
Hun koporsót csinyálnak,
Kérdi tőle, kérdi,
Kinek a koporsó?

5. Bakonyerő gyászban van,
Bakony-erdő gyászba van,
Rózsa Sándor fogval van,
Rózsa Sándor fogval van.

Még vasárnap délután,
Még vasárnap délután
Vigan sétált az utcán,
Vigansétált az utcán.

Édesanyja utánna,
Édesanyja utánna,
Sándor fiam jójj haza,
Sándor fiam jójj haza.

Édesanyám nem megyek,
Édesanyám nem megyek,
A rózsámmal beszélek,
A rózsámmal beszélek.

No legények mind a hatan id vagytok,
A nagy isten nevébe jelindultunk.
Ezen uton elmegyünk Osztopánba,
Osztopáni vörös bíró házába.

Vörös bíró aggyonisten jó jestét!
Aggyon isten a zuraknak szerencsét!
Pápainé ne kívánjon szerencsét,
Még azéjjel föld issza meg a vérét.

Marcsa lányom szalaggy le ja pincébe,
Hozzál föl bort a zaranyos iccébe.
Pápainé nem köll nékem a bora,
Csak köll nékem, piros vére kifojjon.

Pápainé beme gy a szobájába,
Ráborul a karikós asztalára.
Pápainé ne sirasd asztalmazdat,
Nem rakod rá többé poharadát.

Pápainé kimegy a kis kertjébe,
Föltekint a sűrű csillagos égre.
Jaj istenem hogy köll nékem meghalni,
Kéthónapos kisedemet itt hagyni!

Juhász András belelőtt a fejébe.
A pajtásse nagy kést ránt a szivébe.

A Juhász Andrásnak vélt be-
tyár-ballada tulajdonképpen
a közismert Pápainé gyilkos-
ság történetének esetét mon-
ja el, s a kettőt keveri az
adatközlő.

Először felkiált a nagyobbik vőfény,
Édes anyámasszony, beteg a menyasszony.

Nem beteg, nem beteg, csak azért bánkódik,
Messziről hoztátok, azért siránkozik.

Másodszor felkiált a kisebbik vőfény,
Édes anyámasszony, bágyad a menyasszony.

Nem beteg, nem bágyad, azért fuházkodik,
Csak a vőlegénye vállán támaszkodik.

Harmadszor felkiált maga a vőlegény,
Édes anyámasszony, meghalt a menyasszony.

Ekkor a vőlegény kést fogott kezébe,
Kezéből mellébe, melléből szivébe.

Vérem a véreddel egy patakba folyjék,
Testem a testeddel egy sirba nyugodjék.

Lelkem a lelkeddel egy urat imádjon,
De a te jó anyád istent sose lásson.

Nemesdéd, Tislér Katalin, 1900.

Klasszikus ball.

Lirai balladák

a.

Három árva

A mohácsi temetőbe
Három árva sétál benne,
Az is azért sétál benne,
Édesanyja nyugszik benne.

Kelj fel anyám a sírodbul.
Nem kelhetek édes lányom,
Deszkák közé vagyok zárva,
Deszkák közé vagyok zárva.

Van tinéktek mostohátok,
Aki vigyázzon terátok,
Mégfésüli hajatokat,
Kékre veri arcotokat.

Mikor az ételt beviszi,
Három árvát kirekeszti.

Zics, Horvátlőné, Kocza Mari, 1921.

1./ Hová, háová 3 árva?
Elmegyünk a temetőbe,
Elmegyünk a temetőbe
Jó anyáknak sírhalmára.

Veszek nektek 3 vesszőt,
Veszek nektek 3 vesszőt,
Ugy menjetek a temetőbe,
Jó anyátok sírhalmára.

Kej föl anyánk, édesanyánk!
Itt van a te 3 árvád,
Itt van a te 3 árvád,
Mind a 3 feketébe.

Nem kelhetek, nem kelhetek,
Nem kelhetek 3 árva,
Egyik lábam eleven árva,
Egyik kezem is elzárva.

Van már néktek mostohátok,
Aki gondot visel rátok,
Aki kenyőrt ad kezedbe,
Aki fehérít mos rejátok.

Mikor könyért ad kezédbe,
Könnyeték hull kezetedbe.
Mikor fejedtetet mossa,
Könnyetök hull köténytökbe.

Tickel Jenőné 33 é.

Együd Árpád

- 1./ A mohácsi temetőbe
Három árva sétál benne.
Három árva sétál benne.
Apjuk, anyjuk nyugszik benne.
- Kej föl anyjuk, kej föl apjuk!
Leszakatt a gyász ruhájuk.
- Gyere bátyám a templomba,
Borujjunk egymás vállára.
Siratjuk a jó anyánkat,
A mi kedves jó dajkánkat.
Siratjuk a jó anyánkat,
A mi kedves jó dajkánkat.

Buzsák-Táska, 1959. Pápai Margit 11 é. /cigány/

Együd Árpád

- 1./ A mohácsi temetőbe
Három árva sétál benne,
Édesanya nyukszik benne,
Kej föl anyu, kej föl anyu!
Leszakatt a jász ruhánk is.
Lábajimra nem lépheték.
A sirombú nem kéheték.
- Visszatér a három árva.
Tenyerébü sirdogája,
Nincsen anyunk, nincsen apjunk,
Majd a jó isten segít rajtunk.
- 2./ Az úr Jézus Krisztus maga.
Lécséppent a Jézus vére
A szent Keresztfa tövére,

3102

Drágalátó szent testibe /testéből/
Ét méjségös sebéjibi /sebeiből/
Mikor a Kérésztét a fédre lēfektették
Jézus közit lábát rászégeszték,
Szencsiges oldalán bárú megnyitották,
Márija siralmát újitották.
E nő felejtkezzink a Jézus hét szavára,
Amejjeket montunk magos keresztfára.

Torváj, 1971. Kvasznicza Gyuláné 45 é.

Együd Árpád
/zavaros felvétel/

1./ Fehér László lovat lopott
A fekete halom alatt.
Hat szép lovat kantárostól,
Cifra nyereg, szeraszámostól.

Rajta érte hat vármegye,
Hat vármegye, hatvan hajdú,
Fehér Lászlót ott megfogták,
Tömlőc fenekére zárták.

1./ Fehér László kedves bátyám
Élez-e, vagy talán meghaltál?
Sem nem élek, sem nem halok,
Mindóg rólad gondolkodok.

Kerekes Józsefné 48 é.

Zics, 1971. Horváthné /Kocsa Mari/ 50é.

Együd Árpád

1./ A mohácsi temetőbe
Három árva sétál benne.
Az is azér sétál benne,
Édesanya nyukszik benne.

Kej föl anyám a sírodból.
Nem kelhetek tihozzátok,
Van tinéktek mostohátok.
Van tinéktek mostohátok,
Aki gondot visel rátok.

Megfésüli hajatokat,
Kékre veri arcotokat.

Mikor ^{az} ételt beviszi,
Három árvát kirekszti.

2./ Jó estét, jó estét ismeretlen anyám!
Hol van a te lányod, szép Mariska babám?
Elment fíjam, elment a nagy hegyek alá,
Kék ibolyát szedni, koszorúba kötni.

Elment a vőlegény menyasszonyt keresni,
Nem találta sehol, vissza köllött jönni.

Jó estét, jó estét ismeretlen anyám!
Hol van a te lányod, szép Mariska babám?
Elment fíjam, elment a nagy vendéglőbe,
Tányért türülgetni, asztalt teríteni.

Elment a vőlegény menyasszonyt keresni,
Nem találta sehol, vissza köllött jönni.
Jó estét, jó estét ismeretlen anyám!
Hol van a te lányod, szép Mariska babám?

Most már nem tagadom, meg köll azt mondanom,
Benn van a szobában, jászos nyugvójában.
Bemegy a vőlegény, borult a keblére.
Fokta ja zöreg kést, szúrta ja szivébe.

Vérem a véreddel ety patakba fojjék,
Testem a testeddel egy sírban nyugodjék.
Egyiket temették napnyugata felől,
Másikat temették napkelete felől.

Egyiknek a sirján három rozmaringszál,
Másiknak a sirján három vadgalamb áll.
A három rozmaring csak azt hajladozza,
Áldott vagy te legény, áldott vagy te rózsa.

A három vadgalamb csak azt turbékolja,
Átkozott a zanyád,átkozott a zapád.

3./ Fehér László lovat lopott
A fekete hegyek alatt.
Utána ment Gönc várossa,
Hogy őtet fogni láthassa.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátya meg van fogva.
Fog be kocsis hat lovadat,
Rak melléd sok aranyakat.

Hinap-jónap hadnagy uram!
Mijér jöttél gyöngymadaram?
Mijér jöttél gyöngymadaram?
A bátyámér hadnagy uram.

Én a bátyádat kijadom,
Ha egy éjjel véled alszom!
Ne hájj véle a kutyával,
Az akasztanivalóval.

Szüzességed elveszi,
A bátyádat lefejezi.

Kilencet ütött az óra,
Aluszol-e Fehér Anna?
Nem aluszom,nem nyukhatom,
Csak nagy lánc-zörgést hallok.

Csak alugyál, csak nyugodjál,
A lovajim zabot esznek,
Azok zörgetik a láncot.

Tízet ütött már az óra,
Aluszol-e Fehér Anna?
Nem aluszom, nem nyukhatom,
Csak a nagy kardcsörgést hallom.

Csak alugyál, csak nyugodjál,
A katonák hareba mennek,
Azok zörgetik a kardot.

Tizenkettőt üt az óra,
Aluszol-e Fehér Anna?
Nem aluszom, nem nyukhatom,
Csak a nagy jajszót hallgatom.

Csak alugyál, csak nyugodjál,
A bátyádnak feje nincs már!

Mosdóvized vérré váljon,
Tűzülkőzöd lobbot vessen.
A jóisten meg ne mentsen.

1./ Egy asszonynak ^{vala} tizenkét leánya,
Legkisebbik vala Lendorvári Idolka.
Lendorvári Idolkát Mátyás király szerette,
Mátyás király szerette, sehol sem lelhetette.

Adj anyám, adj anyám egy órát, egy felet,
Ezalatt az Idolka megírta a levelet.
Fecském, édes fecském, vidd el a levelem,
Vidd el a levelem a Mátyás királynak.

Ha délben érsz oda, tedd a tányérába.
Ha este érsz oda, tedd az ablakába.
A kis fecske madár délben odaérkezett,
Odatta a levelet a Mátyás királynak.

A Mátyás királynak jóizü falatja,
Jóizü falatja kijesett a tányérba.
Kocsisom, kocsisom fog be hat lovamat,
Fog be hat lovamat, azt is a legjobbat.

Ugy menjünk mind a szél, vagy amind gondolat?
Ne úgy menj mind a szél, hanem mind a gondolat.
Hadd érjem életben az én galambomat.

Jóestét, jó estét ismeretlen anya!
Hol van a zén rózsám, a Lendorvári Idolka?
Kiment a patakba fehér lábát mosni,
Fehér lábát mosni, szived vigasztalni.

Kimegy a királyfi, mindenhol keresi,
Mindenhon keresi, sehol se lelheti.
Nincsen ott, nincsen ott ismeretlen anya,
Hol van a zén rózsám, a Lendorvári Idolka?

Kiment a kiskertbe fehér rózsát szedni,
Fehér rózsát szedni, gyöngykoszorút kötni,
Kimegy a királyfi, mindenhol keresi,
Mindenhon keresi, sehol se lelheti.

Nincsen ott, nincsen ott, ó te gonosz anya.
Hol van a sém rózsám, a Londonvári Idolka?
Nincs türés-tagadás, meg kell már mondani,
Ben van a szobába, jászos koporsójába.

Memegy a királyfi, szive fájdalmába,
Szive fájdalmába kést szúrván magába.
Testem a testeddel egy sírban nyugodjon,
Lelkem a lelkeddel egy istent imádjon.

Pap Deák Imréné 60 é.

1./

Ilonkám, Ilonkám mi annak az oka,
Zöld sejem szoknyádnak hosszabb a hátujja?
Szabó nem jó szabta, varró nem jó varrta,
Verje meg az isten, aki jelrontotta!

Szabó jis jó szabta, varró jis jó varrta,
Verje meg az isten, aki jelrontotta!
Kocsisom, kocsisom fog be ja hat levat,
Fog be ja hat levam, azt is legjobbat.

Jó napot, jó napot ismeretlen anyám!
Hol van a te lányod, az én kedves babám?
Lement a folyóra kezit, lábát mossa,
Kezit, lábát mossa, szivét vigasztalja.

Lement a kiskertbe, virágot szedeget,
Virágokat szedett, bokrétába kötött.
Ott is összejártam, sehol se találtam,
Mond meg hát igazány hol van a te lányod?

Mit csüröm-csavarom, ki maszáj vallanom,
Od ben a szobába, hallottasággyba.
Mikor odaérne, látja, hogy mi történt,
Zsebében egy pisztoly, s magát agyonlövö.

Vérem a véreddel ety patakot fojjon,
Lelkem a lelkeddel egy istent imádjon.
Engemet temessenek templom küszöbére,
Ilonkámot pedig a templom közepébe.
Kisdedünket az oltár elejbe.

A sírunkra pedig virágot vessenek,
Aki arra jár majd, rólunk tanulhaáson.

2./

Jaj Miskám angyalom, drága kedves jó párom, mekháttá.
 Jaj iszen mennyire szeretted engemet, de itt kell hagy-
 nod neked. Jaj drága angyalom, jut-e eszedbe, mikor a
 kaput csinyátuk, én tartottam, té fúrtad. Jaj Miskám,
 angyalom de jó drága ember vótá drága párom. Jó furó-
 faragó, jó zsuppoló, nádazó, illegett, amikor billegett,
 be is dugtad, ahun csöpögött. Kedves drága, jó párom Mis-
 kám! Dejába megyek haza, nem találak téged. Jaj de nem
 lesz nekem többet pemetem áztatója, likam bedugója. Drága
 Miskám angyalom, nem gyüz velem haza édespárom. Jaj de itt
 hattál engemet, nem gyüsz velem haza. Nekem el köll men-
 ni, nem maradhatok itt. Kedves, drága, jó párom Miska, az
 úr nyugosztoljon angyalom. Isten veled!

Berzence, 1971.Krénuusz István 21.é.

Együd Árpád

1./ Hücs ki disznó / bédó-sippal. /

Szabó István 68.é. Horváth György 63 é.

1./ Fehér László lovat lopott
 A fekete halom alatt.
 Fehér László el vagy fogva,
 Vallatóra vagy szállítva.

Van-e apád, van-e janyád?
 Van-e gyönyörű húgocskád?
 Nincsen apám, nincsen anyám,
 Van egy gyönyörű hugocskám.

Fehér Anna mekhallotta,
 Hogy a bátya el van fogva,
 Fut a zistálló ajtóba,
 Aztán mongya ja kocsisnak,

Fog, be kocsis a lovakat,
 Rakjál rájuk szinaranyat.
 Elmegyünk mi hosszi jútra,
Bátyám szabadulására.
 Agyonisten bíró uram!
 Agyonisten, agyonisten!
 Hoztam néked szinaranyat,
 Szabadítsd meg a bátyámat.

Nem kell nékem szinaranyad,
 Csak a zéjjel hájjál velem.
 Hájjál velem a zéjszaka,
 Szabad lesz az egy órára.

Fehér Anna nem szólt semmit,
 Hátra fordult és elindult.
 Fojósóról fojosóra,
 Megy a börtön ajtajára.

*Egy csomaggal való tizenkét lóval
 a megyére*

Agyonisten édes bátyám!
Ébren vagy-e, vagy meghaltál?
Ébren vagyok, nem aluszok,
Csak felőled álmodozok.

Hallod-e te édes bátyám?
Bíró uram mondja nékem,
Hájjak vele a zéjazaka,
Szabad leszel egy órára.

Ne háj véle a disznóval,
Az akasztanivelővel,
Néked lányságod elveszi,
Nékem pedig fejem veszi.

2./

Onnan alól jönnek a zsandárok
Már messziről fénylik a csikójuk.
Elől jön a zsandárfőkapitány
Igyenessen ja csárda jelébe.

Agyonisten csárdás csaplárosné
Hát ez a szép szikcsikó kijé?
Od' ben mulat annak a gazdája,
Most érkezett, nincsen fél órája.

Mondja néki csárdás csaplárosné,
Vagy jójjön ki, vagy adja meg magát.
Kissem megyek, meg sem adom magam.
Ha nem tetszik, hajtsák el a lovam.

Kis pej lovam nem annyira bánom,
Csak a nyeret, sügyellőt sajnálom.
Sügyellője a bugyellárisom,
Abba fekszik százezerforintom.

Kaposszentjakab, 1960.

Cigány fiú

Egytű Árpád

1./

Fehér László lovat lopott
A fekete jálom alól.
Nagyot durrant a zostora
Bealaccot egy városba.

Fehér Anna meghallotta,
Lefutott a fojosóra,
Fog be inám hat lovamat,
Rakjál rajta szinaranyat

Agyonisten kutya bíró!
Hoztam neked szinaranyat,
Hoztam neked szinaranyat,
Szabadica meg a bátyámat.

Nem kell nékem szinaranyad,
De véled hájon az éjcaka,
De véled hájon az éjcaka,
Ki fog bátyád szabadulni.

Fehér Anna meghallotta,
Lefutott a fojosóra.
Fojosóra, jistállóra,
Rá ja cella ajtójára.

Ne jitt keresd a bátyádat,
Zöld erdő közt,
Zöld mezőbe,
Sűrű erdő közepébe.

Vesztő magos tetejére.
Átkozásom nem szokásom,
Mosdóvized vérnek váljon,
Mosdóvized vérnek váljon.

Türölköződ lángot hányjon.
Türölköződ lángot hányjon.
Kenyered de kőnek váljon.

Tizenhárom sor patika
Urújn ki ja számadra.

Tizenhárom kocsi szalma
Rohadjon el mind alattad,
Átkozásom nem szokásom,
Átkozásom nem szokásom.

4./ Sági Biróné asszony

Jó estét, jó estét,
Sági Biróné asszony!
Itthon van-e ja lánya
A zén kedves galambom?

Itthon van itthon van,
A belső szobában,
Jó izüjet alszik, ~~zöld~~
Zöld paplanyos ágyában.

Kelcse föl, kelcse föl,
Külgye jel a bálba,
Szép brunel cipőjét
Huzza fel a lábára.

3107

Kara Lajosné, Buzsák, 35év.

A Fehér László lovat lopott,
A fekete halom alatt.
Nagyot csattant az ostora,
A vármegye meghallotta.

A vármegye meghallotta,
Fehér László, hogy megfogták.
Fehér Lászlót, hogy megfogták.
Börtönébe be is esukták.

81
Szabó Vilma

Szabó Vilma kiment a zerdőbe,
 Lefeküött egy diófa tövébe.
 Kettőt-hármat kiáltottam neki,
 Kej-föl, Vilma mert meglát valaki.
 Szabó Vilma nem vette trójának,
 Egyenesen a közel lévő csárdába.
 Kocsmárosné parancsoj a lányodnak,
 Öt liter bor hozzon az asztalra.
 Szabó Vilma nem tulta meginni,
 Csöndör káplár az ajtót benyitja,
 Csöndör káplár elkiáltja magát,
 Gyertek ide, megfogtam a Vilmát.
 Szabó Vilmát négy csöndör kíséri,
 Anyja, Apja az ablakból nézi,
 Ne nézz anyám gyűszös büneimet,
 Mind te érted szenvedem ezeket.
 Szabó Vilmát tíz csöndör vallatja,
 A babája a zajtón hallgatja,
 Vald ki Vilma minden büneidet,
 Hová tetted három gyermekedet,
 Egyet tettem diófa tövébe.
 Egyet meg a Tisza fenekére.
 Harmadiknak most vagyok.
 Jaj istenem, örökös rab vagyok.

Fehér László lovat lopott.
A fekete hegyek alatt.
A fekete hegyek alatt.
Utánna ment a kapitány,
Megmenteném a bátyádat,
Ha egy éjjel velem hálnál.

7./

Jó estét, jó estét
Ságibiróné asszony!
Itthon van-e a lánya
Az én kedves galambom?

Itthon van od ben van,
A zelső szobába,
Jóízűet alszik
A paplanyos ágyába.

Mennyen be kölcse föl,
Küldje jel a bálba.
Szép brunnel cipőjít,
Húzza rá a lábára.

Szép karika gyűrűjít,
Húzza föl a zujjára.

Kelj föl lányom, kelj föl,
Eregy el a bálba.
Ott vár a kedvesed,
A zelső szobába.

Kicsikém, kicsikém,
Eressz ki pihenni.
Szép brunnel cipőmből
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni.
Szép brunnel cipődből
Véredet kiönteni.

Verje meg a zisten,
Aszt az édesanyát.
Ki estétől reggelig
Bálba agya a lányát.

Este elbocsátya,
Reggelig nem látya.
Másnap kilenc órakor
Halva viszik haza.

Szenvedek, szenvedek,
Szenvedni is akarok.
A Sági Mariskáért
Ugy is tudom meghalok.

Hatlövetes rovorver
Végzi ki életemet.
Sági Mariika mellé
Temessenek engemet.

1./ Horváth György és Szabó István 65-68 é. Berzence. 1974.

Fehér László lovat lopott,
A fekete halom alatt.
Fehér László el vagy fogva,
Vallatásra vagy szólítva.

Agyon isten édes bátyám!
Ébren vagy-e, vagy meghaltál?
Ébren vagyok, nem aluszok,
Csak felőled álmodozok.

Van-e apád, van-e anyád,
Van-e gyönyörű hugocskád?
Nincsen apám, nincsen anyám,
Van egy gyönyörű hugocskám.

Hallod-e te édes bátyám?
Bíró uram mondja nékem.
Háljak vele a zéjszaka,
Szabad leszel egy órára.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátya el van fogva.
Fut az istálló ajtóba,
Asztán mondja kocsizsnak.

Ne hálj vele a disznóval,
Az akasztanivalóval.
Néked lányságod elveszi,
Nékem pedig fejem veszi. :/:

Fogd be kocsis a lovakat,
Rakjál rájuk szinaranyakat.
Elmegyünk mi hosszú útra,
Bátyám szabadulására.

Elmegyünk mi hosszú útra,
Bátyám szabadulására.

Agyon isten bíró uram!
Agyon isten, agyon isten!
Hoztam néked szinaranyat,
Szabadítsd meg a bátyámat.

Hoztam néked szinaranyat,
Szabadíts meg a bátyámat.

Háljál velem a zéjszaka,
Szabad lesz az egy órára.

Fehér Anna nem szólt semmit,
Hátra fordult és elindult.
Folyosóról, folyosóra,
Megy a börtön ajtajára.

1./

A mohácsi temetőbe,
Két kis árva sétál benne.
Azis azér sétál benne,
Édesanyjuk nyugszik benne.

~~A mohácsi temetőbe,
Két kis árva sétál benne.
Azis azér sétál benne,
Édesanyjuk nyugszik benne.~~

a,

Kelj föl, kelj föl édesanyánk
Nézd meg milyen ingink, ruhánk,
Nem kelhetek két kis árva
Deszkák közé vagyok zárva.

~~:/~~

c.

Van tinéktek mostohátok
Ki gondot visel rátok.

Adok nektek egy kis veszót,
Verjétek meg a temetőt.

d.

Kékre veri arcotokat,
Kitépkedi bajatokat.

Hogyha édesanyánk lenne
Kenyerünk csak lenne.

2./

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony!
Itthol van-e ja lánya
A zén kedves angyalom.

Itthol van, od benn van
A belső szobába.
Jóizület alszik a
A zöd paplanyos ágyába.

Menyjen be, küsse föl,
Eressze jel a bálba.
Szép brunel cipőjét
Húzza föl a lábára.

Szép brunel cipőjét
Húzza föl a lábára.
Szép bársony szoknyáját
Küsse ja derekára.

Szép bársony szoknyáját
Küsse ja derekára.
Tiz arany gyűrűjét
Húzza föl a szujjára.

Hangászok, hangászok
Reggelig házzátok!
Ságibiróné lányát életbe l
Életbe látjátok.

- 7 -

Icikém-picikém
Engedj ki pihenni.
Szép brunel cipőből
Véremet kijöntení.

Icikém-picikém
Nem lehet kimenni.
Szép brunel cipőből
A véredet kiöntenyi.

Verje meg az isten
Aszt az édesanyát.
Ki estétől reggelig
Bálba hagyja a lányát.

Jó reggelt, jó reggelt
Sági biróné asszony!
Itthol van-e a lánya
Az én kedves angyalom?

Nincs itthon meghalt már,
El is van temetve.
Az a huncfut rongy ember
Szenved már a börtönbe.

Nagy Jánosné 72. év.

3111

Torvaj, 1971.

Özv. Kottán Józsefné, Horváth Ágota, 190

1. Három árva

Hova, hova három árva?

Elmegyül nk a temetőbe.

Elmegyünk a temetőbe.

Jó anyáknak sírhalmára.

Veszek nektek három vesszőt.

Veszek nektek három vesszőt.

Ugy menyetek a temetőbe.

Jó anyátok sírhalmára.

Kej fül anyánk, édesanyánk,
Itt van a te három árvád,
Itt van a te három árvád,
Mind ahárom feketébe.

Nem kelhetek, nem kelhetek,
Nem jhrlhetek három árva,
Egyik lábam el van zárva,
Egyikkezem is elzárva.

Van már néktek mostohátok,
Aki gondot visel rátok,
Aki kenyért ad kezébe,
Aki fehérít mos rejátok.

Mikor kenyért ad kezébe,
Könnyetek hull kezetökre,
Mikor fejeteket mossa,
Könnyetök hull köténytökbe.

1. d. Ticketl. enőné, 33 ó.

A mohácsi temetőbe
Három árva sétál benne
Három árva sétál benne,
Apjuk, anyjuk nyugszik benne.

1./

Fehér László lovat lopott,
Kilenc zsandár bekisérte.
Esztet Anna meghallotta,
Elment a börtön ajtóra.

Jó reggelt,édes ksbátyám,
Életbe vagy,vagy meghaltál.
Se nem élek,se nem hallok,
Csak itt

Lányom, édes lányom,

Mi történt?

A szoknyád elője, úgy elrövidült.
Kedves édesanyám, szabó nem jól szabta,
Szabó nem jól szabta, varró nem jól varrta.

Kedves édesanyám, adjál egy minutát,
Adjál egy minutát, csak hát egy félórát,
Hadd írjak levelet Kiskirály Miklósnak,
Kiskirály Miklósnak, az én galambomnak.

Kis fücském, kis fücském, vidd el a levelet,
Vidd el a levelet az én galambomnak,
Ha nincsen odahol, tegyed az ablakra,
Ha otthon találsz, tegyed az asztalra.

Kiment a kiskertbe, az asztalra tette,
Kocsisom, kocsisom, fogjál be hat lovat,
Fogjál be hat lovat, a legjobbat, a legszebbet.

Hogy menjünk, mint a szél, vagy mint a gondolat,
Hogy érjem még otthon az én galambomat.

Édes jó anyám, hol van a galambom,
Hol az én galambom, a nádorvári dajkém,
Nincs itthon, nincs itthon, lement a folyóra,
Lement a folyóra, hogy lábát megmossa.

Hogy lábát megmossa, hogy szívét vigasztalja,
Beszél jó társával, az ő barátnéjával,
Nincs ott lenn, nincs ott lenn, nincsen a folyónál,

Mi türes-tagadás, be kell hát vallanom,
Ott benn a szobában, alszik az ágyában,
Ott benn a szobában, alszik az ágyában,
Jóizien aluszik a paplanos ágyában.

Erre a vőlegény, benyitja az ajtót,
Szivem a szivedhez, egy sirba helyezték.

2./

Fehér László lovat lopott
A fekete hegyek alatt.

RIPPEI-PÓNYAI 3121

Ébren vagy-e, vagy meghaltál
Felelőse többi rabok,
Ne itt keresd a bátyádat,
Zöld erdőbe, zöld mezőbe,
Akasztófa tetejébe.

-9-

RIPPEI-PÓNYAI MÚZEUM BAZSEVÉR

Átkozásom nem szokásom,
Ha fog rajtad azt se bánom.
Mosdó vized vérré váljon,
Törülköződ lángot hányjon.

Ahány csillag van az égen,
Annyi feleséged legyen.
Ahány fűszál van a réten,
Annyi orvos kevés legyen.

9./

Jó estét, jó estét Sági bíróné asszony,
Itthol van-e a lánya, az én kedves galambom,
Itthol van, ott benn van, ott a belső szobában,
Jó izület alusszik a paplanos ágyában.

Menjen be, keltse föl, küldje el a bába,
Sok arany gyűrűjét, húzza az ujjára.
Szép selyem szoknyáját, kösse a derekára,
Sági bíróné asszony most mulatok kedvemre.

Sági bíró lányával az én kedves galambommal,
Vergye meg az isten, azt az édesanyát,
Ki estétől-reggelig nem látja a lányát.

--- Kettő szerette, aztán mind a kettő táncoltatta.

Icikém, picikém, engedj ki pihenni,
Engedj ki pihenni, véreimet kiönteni.
Nem lehet pihenni, nem lehet kimenni,
Nem lehet kimenni, véreidet kiönteni.
Hangászok, hangászok, Ságibeli hangászok,
Ma reggelig húzzátok Sági bíró lányával.

3./

Fehér "aci lovat lopott,
A fekete város alatt,
Fehér "acit el is fogták,
Vallatóra szállították.

Van e apád, van e anyád,
Van e svömvörü húgocskád.

Nincsen apám, nincsen anyám,
 Van egy gyönyörű hugoskám,
 Kinek neve, Fehér Anna,
 Lakik a Fehér várba.
 Fehér Anna ahogy megtudta,
 Hogy a bátyja el van fogva,
 Leszaladt az istállóba
 Az istálló ajtajába.
 Fogd be kocsás a lovakat,
 Rakunk ráje szinaranyat,
 Holnap megyünk messze utra,
 Bátyám szabadítására.
 Adjson isten bíró uram,
 Adjon isten, hozzád jöttem,
 Hoztam néked szin aranyat,
 Szabadítsd ki a bátyámat.
 Nem kell nékem szinaranyad,
 Háljál vélem egy éjszaka,
 Vélem hálol éjszakára,
 Szabad lesz majd egy órára.
 Erre Anna semmit sem szált,
 Végig szalad a folyosón,
 Folyosóról, folyosóra,
 Megy a hörtön ajtajára.
 Fehér Laci, édes bátyám,
 Hallod mit mond a bíróság,
 Háljak véle egy éjszaka,
 Szabad leszel egy órára.
 Ne hálj véle, a disznóval,
 Az akasztani valóval.
 Elvesszi a becsületed,
 Nékem pedig az életem,
 Erre Anna semmit se szólt
 Végig szalad a folyosón,
 Folyosóról, folyosóra,
 Megy a bíró ajtajára.
 Véled hállok éjszakára,
 Szabadítsd ki a bátyámat.
 Éjfél után egy órakor,
 Mi zörög az udvarodon,
 A lovam visszik itatásra,
 Zable csörög a szájába.

Éjfél után két órakor,
Megyen Anna a folyosón,
Folyosóról, folyosóra,
Megy a börtön ajtajára.
Azt mondják a többi rabok,
Ne itt keresd a bátyédet,
Zöld erdőbe, zöld mezőbe,
Az akasztófa tetejébe.
Erre Anna semmit se szólt,
Összeesett a folyosón,
Átkozásom nem szokásom,
Csak a véred vizzó váljon,
Tizenhárom szekér szalma,
Rohadjon el az ágyadba.
Tizenhárom sor patika,
Úrüljön ki a számodra.
Tizenhárom esztendőre,
Vigyenek a temetőbe.
Tizenhárom esztendőre,
Kivitték a temetőbe.

4./

Szép jó estét Sági biróné asszony!
 Itthon van e a lánya az én kedves galambom.
 Itthon van, itthon van
 A belső szobában,
 Jóízűen aluszik
 A paplanos ágyában.
 Keltse fel, küldje el
 Menjünk el a bálba,
 Az arany gyűrűjét huzza
 az ujjára.
 Zöld selyem szoknyáját
 Kösse a derekára.
 A bruner cipőjét
 Huzza a lábára.
 Hangászok, hangászok
 Reggelig huzzátok,
 Soha el se hagyjátok.
 Most mulatok kedvemre
 A kedves szeretőmmel,
 Sági biró lányával.
 Engedjél kimenni,
 Engedjél kimenni,
 Szép piros véremet
 Bruner cipőből kiönteni.
 Nem lehet kimenni,
 Nem lehet kiönteni,
 Szép piros véreDET
 Cipődbü kiönteni.
 Vergye meg az isten
 Azt a jó édesanyát,
 Ki estétől reggelig
 Bálba adja a lányát.
 Este elbocsátja
 Reggelig nem látja,
 Reggel hat órakor
 Már halva találja.
 Nyisd ki anyám kapudat,
 Zöld festett kapudat,
 Ereszd be rajta
 A te meghalt lányodat.
 Vegye meg az isten
 Azt a jó édesanyát,
 Ki estétü reggelig
 Bálba hagyja a lányát.

10./

Szegény anyámnak tizenkét lánya vót,
A tizenkettedik Nándorváron dajka vót,
Édesanyám, anyám, kedves édesanyám,
Kedves édesanyám, mi történt eseted.

Kedves édeslányom, mit történt eseted,
Hogy a szoknyád eleje úgy elrövidült,
Szabó nem jól szabta, varró nem jól varrta,
Verje meg az Isten, aki elrontotta.

Hóhérok, hóhérok, vigyétek lányomat,
Vigyétek lányomat az akasztófára,
Kedves édesanyám, várjál eg y minutát,
Várjál egy minutát, vagy hát egy félórát.

Had írjak levelet, Kiskirály Miklósnak,
Kiskirály Miklósnak, az én galambomnak.
Kisföcském, kisföcském, vidd el a levelem,
Vidd el a levelem Kiskirály Miklósnak.

Ha reggelin éred, tegyed az asztalra,
Ha nincsen odahaza, tegyed az ablakba,
Reggelin ott érte, a kezibe adta

Kocsisom, kocsisom, fogjál be hat lovat,
Fogjál be hat lovat, a legjobbat, a legszebbet,
Fogjál be hat lovat, a legjobbat, a legszebbet,
Hogy életbe érjem az én galambomat.

Édes jó anyám, hol van a menyasszony,
Édes

Elment a folyóra, hogy lábát, megmossa,
Hogy lábát megmossa, szivét vigasztalja.

Édes jó anyám, nincs ott a galambom,
Elment a szomszédba, szomszéd asszonyához,
Szomszéd asszonyához, leány pajtásához.

Nincsen ottan jó anyám, mi türes, tagadás,
Ott benn a szobában, fekszik az ágyában,
Erre a vőlegény, benyitja az ajtót,
Szívem a siveddel egy sírba helyezték.
Szívem a siveddel egy sírba helyezték.

18./

Szabó Vilmát nem az anyja szülte,
Zöld erdőben a vadrózsa termette,
Száradjon el a vadrózsa levele,
Aki által Vilmát kitermette.

Szabó Vilma kiment az erdőbe,
Leborult a cserfa lavalére,
Egyet-kettőt kurjantottam néki,
Kelj föl Vilma, mer meglát valaki.

Fülkel a Vilma, bemegy a csárdába,
Tíz icce bort tetet az asztalra
Tíz icce bor, tíz zál gyertyát gyújtott,
Ugy a Vilma igen mulatozott.

Még a Vilma a borát meg sem itta,
Már a zsandárok verték az ajtaját,
Szabó Vilma tedd össze kezedet,
Hogy megültesd kilenc gyermekedet.

-12-

Szabó Vilma hová raktad őket,
Négyet tettem cidrusfa tövébe,
A többit meg a gyászos temetőbe,

Szabó Vilma fáj e még a szived,
Hogy ne fájna, talán meg is hasad,
Mig én élek zörgetem a vasat.

3123

KISPESTI KÖNYVTÁR MÚZEUM KISPEST

3123

22./

Fehér János lovat lopott az aradi hegyek alatt,
Fehér Anna meghallotta, a szüzességét föláldozta.

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom.

Itthol, itthol van,

Az első szobában,
Paplanos ágyában,
Alszik rózsás álmában.

Menjen be, keltse fel,
Mondja, hogy keljen fel,
Menjen el a bálba
A legszebb ruhájába.

Zöld selyem ruháját,
Vegyefél magára,
Zöld brunner cipőjét
huzza föl a lábára.

Tíz arany gyűrűjét
Huzza jaz ujjára,
Színarany nyakláncát
Akassza a nyakába.

Fel van már öltözve,
a szeretőjével,
Elmentek a bálba,
A tancos mulatságba.

Táncolni kiálltak,
Egész éjszakára
Szép Mariska elfáradt,
Alig bírja a lába.

Eressz ki, eressz ki,
Eressz ki pihenni
Zöld brunner cipőből,
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
Zöld brunner cipőből
Véredet kiönteni.

Hangászok, hangászok
Reggelig házzátok.
Most mulatok kedvemre
Sági bírólányával.

Roskad a Mariska,
El is van fárádva,
Az a bolond babája
Halálra táncutatta.

Meghalt a Mariska,
Nem él már szegényke,
Sági bíró lányának
Ördög volt a kedvese.

Verje meg az Isten
Azt az édesanyát,
Aki későn a bálba
Elveszti a lányát.

2.

.....Fehér László

A fekete halom alól

Kantárostól, pokrocostól

Mindenféle szerszámostól.

Utána ment Göncz városra

Ótet fogai, hogy meglássa

Bátyám, bátyám Fehér László

/nem emlékszik a szövegre/

7.

RIPPL-RÓNAI MŰZSÉNYTÁR 3125

Nem alussom nem haltam meg

~~Én~~ Csak tenálad gondolkozom

Sugom Fehér Anna, ne add hozzá Te magadat

Engemet is felakasztanak, szüzességed elromlik.

Kint csengetnek, pengetnek

Talán a bátyámat viszik

Nem a te bátyádat viszik

Katonáék masiroznak.

Bátyám, bátyám Fehér László alusszol-e vagy meghaltál

itt felel a bűrtőr /próza/

A te bátyád ne itt keresd

Azöld erdőbe sík mezőbe,

Akasztófa tetejibe.

Mosdóvize vérré válljon

Törülködő lángot vessen

Mikor felül a lovára

Lova lába is kitörjön.

Tizenkét kőmives üszötanakodék

Hogy a magos Déva várát, hogy felépítenék

El is indulának, s hozzá is fogának

Amit délig raktak, estére leomlott

//: Tizenkét kőmives megint tanakozék

Magos Déva várát, hogy felépítenék://

Bölcskén tanulta a summásoktól, mikor summás volt.

Aranyos Mariska,
Mi annak azoka,

- 18 -

RIPPL-RÓNAI MŰZSEUM KARTOS 3125

Hogy a szoknyád eleje,
Kurtább mind a hátujja.

Szabó nem jól szabta,
Varró nem jól varrta,
Verje meg az Isten,
Aki elrontotta.

Verje meg, verje meg,
Veretlen ne hagyja,
Aki az új ruhát
Csúnyán elrontotta.

Csak részletekben tudja:

Bemelegít a vőlegény,
Kés van a kezébe,
Veszi elő kését,
Szája ja szívébe.

Testem a testeddel,
Nyugodjék egy sírba,
Vérem a véreddel
Folyjék egy patakba.

5. Angoli Borbála szép szoknyát varratott,
Elül
Lányom, lányom, Angoli Borbála
Hogyan mégy

Szabó nem jól szabta, varró nem jól varrta,
Magam is ott voltam, mikor elrontotta
Lányom, lányom

Mi türöm, tagadom, csak ki kell vallanom,
Hét hónapos terhem kötöm alatt hordom

Hóhérok, hóhérok, vigyétek lányomat
Vigyétek lányomat, tömlőcbe vessétek

Jó jestét, jó jestét ismeretlen anya
Hol vagyon, hol vagyon Angoli Borhála,
Mi türöm tagadom csak meg kell mondanom,
Benn van a szobába, fekete szín.....

6.

Fehér László lovat lopott
A Fekete-halom alól,
Hat szép lovat kantárostól,
Cifra nyereg szerszámöstól
Rajta járta hat vármegye,
Hat vármegye, hatvan hajdu,
Fehér Lászlót ott megfogták,
Tömlőc fenekére zárták,
Fehér László, kedves bátyám,
Élsz-e vagy, talán meghaltál,
Sem nem élek, sem nem halok,
Most is rólad gondolkodom,

Bátyám, bátyám, Fehér László,
Azt mondta nékem a bíró,
Kiszabadul bátyád még ma,
Háljak véle az éjszaka.

Fehér Anna, édes hugom
Ne hálj véle, csak azt mondom,
Néked szüzességed veszi,
Bátyádnak fejét veteti.

7.

Hová mentek, három árva,
Kérdi tőlük szüz Mária,
Hová, mentek három árvák,
Hová mentek, három árvák!

Elmegyünk mi meesze földre, bujdosásra,
Jó anyáknak, sirhalmára.

Álljatok meg három árvák,
Kiált nékik szüz Mária,

Adok néktek aranyvesszőt,
Csapjátok meg a temetőt,

Kelj föl, anyánk, édesanyánk,
Nincs ki gondot visejjen ránk,
Nincs ki gondot visejjen ránk,
Elszakadt már a gyászruhánk.

Nem kelhetek édes fíjam,
Elkorhadtak az ináim,
Az inaim elkorhadtak,
Két karjaim, két lábaim.

A vérem is elporhadott,
A lelkem is el ...

Anyám, édesanyám,
Adja oda nékem koporsója kulcsát,
Hadd tárjam fel koporsóját,
Hadd csókojjam meg mind a két kezét, meg a lábát.

Amott megyen egy menyecske,
Két orcája ki van festve,
Az lesz majd a mostohátok,
Aki fshéret ad reátok.

Mikor fshéret ad rátok,
Vérrel virágzik házatok,
Mikor kenyért ad kezetekbe,
Könnyetek hull a kebeltekbe.

..... erdőben,
Három árva sétál benne,
Három árva sétál benne,
Apjuk, anyjuk nyugszik benne.

Kelj fel apjuk, kelj fel anyjuk,
Leszakadt a gyászruhájuk.
Kelj fel anyjuk, kelj fel apjuk,
Leszakadt a gyászruhájuk.

Gyere bátyám a templomba,
Boruljunk egymás vállára,
Sirassuk a jó anyánkat,
A mi kedves jó dajkánkat.

Torvaj,

KIPPÉL-DÓVAI MŰZEM 3127
Józsefné,

Hová, háová három árva?
Elmegyünk a temetőbe,
Jó anyáknak sírhalmára.

Veszek nektek három vesszőt,
Ugy menjetek a temetőbe,
Jó anyátok sírhalmára.

Kelj fel anyánk, édesanyánk,
Itt van a te három árvád,
Itt van a te három árvád,
Mind a három feketébe.

Nem kelhetek, nem kelhetek,
Nem kelhetek három árva,
Egyik lábam el van zárva.

Egyik kezem is elzárva.

Van már néktek mostohátok,
Aki gondot visel rátok,
Aki kenyért ad kezetekbe,
Aki fehérít mos ruátok.

Mikor kenyért ad kezébe,
Könnyetek hull kezetekre,
Mikor fejetek mossa,
Könnyetek hull kötötökbe.

- - -

Torvaj Tichel Jenőné 33 éves

A mohácsi temetőbe,
Három árva sétál benne,
Három árva sétál benne,
Apjuk, anyjuk nyugszik benne.
Kelj föl anyjuk, kelj föl apjuk
Leszakadt a gyászruhájuk.
Gyere bátyám a templomba
Boruljunk egymás vállára,
Siratjuk a jó anyánkat,
A mi kedves jó dajkánkat.

- - -

Buzsák-Táska Pápai Margitka, 11 éves

A mohácsi temetőbe,
Három árva sétál benne.
Édesanyja nyugszik benne.
Kelj föl anyjuk, kelj föl,
Leszakadt a jászruhánk is.
Lábaimra nem léphetek,
A síromból nem kelhetek,
Visszatér a három árva,
Tenyeréből sírdogálja,
Nincsen anyánk, nincsen apánk,
Majd a jó isten segít rajtunk.

Dicséretessék a Jézus Krisztus!

Papp János

Jó estét, jó estét
 Sárdi biróné asszony
 Itthol van-e a lánya,
 Az én kedves galambom.

Itthol van, itthol van
 Az első szobába,
 Jóízűen alszik a
 Zöld paplanos ágyába.

Menjen be, keltse fel,
 Hogy jöjjön el a bálba,
 Szép bruner cipőjét,
 Huzza fel a lábára.

Menjen be, keltse fel,
 Hogy jöjjön el a bálba,
 Szép bruner cipőjét,
 Huzza föl a lábára.

És mikor elmentek a bálba, akkor azt mondta a zenészeknek, most pedig szakdatlanul és a végtelenségig huzzátok.

Huzzátok, hangászok,
 Reggelig Huzzátok
 Mer most mulatom magamat
 Sárdi biró lányával.

A lány már holt fáradt vót, könyörgött a legénynek:

Icikém, picikém,
 Eress ki pihenni,
 Szép brunel cipőmből
 Véremet kiönteni.

Icikém, picikém,
~~ERREKX~~ Nem lehet kimenni,
 Szép brunel cipődből
 Véredet kiönteni

A lány megátkozta az anyját.

Vergye meg az Isten,
 Azt az édesanyát,
 Ki estétől reggelig,
 Bálba hagyja a lányát.

Jó estét, jó estét,
 Sáfi biróné asszony,
 Itthol van-e a lánya
 Az az kedves Mariska.

Itthol van, itthol van,
 Bann van a szobába
 Jóízűjen aluszik
 A paplanos ágyába.

Menjen be költse fel
 Elvisszük a bálba.

Gombos harmonikán játszik Papp János

Torvaj

Kovacsnicza Gyuláné, 43 éves

3127

Fehér László lovat lopott
A fekete halom alatt.
Hat szép lovat kantárostól,
Cifra nyereg, szerezámostól.

Rajta érte hat vármegye,
Hat vármegye, hatvan hajdú.
Fehér Lászlót ott megfogták,
Tömlőc fensékére dugták.

Fehér László kedves bátyám,
Élsz-e, vagy talán meghaltál?
Sem nem élek, sem nem halok,
Mindig rólad gondolkozok.

- - -

Zics

Kóca Mari, 50 éves

A mohácsi temetőbe,
Három árva sétál benne.
Az is azért sétál benne,

Édesanyja nyugszik benne.

Kelj fel anyám a sírodból,
Nem kelhetek édesanyom -- tihozzatok
Deszka közé vagyok zárva,
Van tinéktek mostohátok,
Aki vigyázzon tirátok,
Aki gondot visel rátok.

Megfésülí hajatokat,
Kékre veri arcotokat,
Mikor az ételt beviszi,
Három árvát kirekeszti.

--- --

Jó estét, jó estét,
Ismeretlen anyám!
Hol van a te lányod?
A szép Mariska babám.

Elment fíjam, elment,
A nagy hegyek alá,
Kék ibolyát szedni,
Koszorúba szedni.

Elment a vőlegény,
Menyasszonyt keresni,
Nem találta sehol,
Vissza köllött jönni.

Jó estét, jó estét,
Ismeretlen anyám!
Hol van a te lányod?
Szép Mariska babám.

Elment fíjam, elment
a nagy vendéglőbe,
Tányért törülgetni,
Asztalt teríteni.

Elment a vőlegény,
Menyasszonyt keresni,
Nem találta sehol,
Vissza köllött jönni.

Jó estét, jó estét,
Ismeretlen anyám!
Hol van a te lányod
Szép Mariska babám?

Most má nem tagadom,
Meg köll azt mondanom,
Bent van a szobában,
Jászos nyugvójában.

Bemegy a vőlegény,
Borult a keblére,
Fogta az öregkést,
Szúrta a szívébe.

Vérem a véreddel,
Egy patakba folyók,
Testem a testeddel
Egy sírban nyugodjék.

Egyiket temették,
Napnyugata felé.
Másikat temették,
Napkelet felé.

Egyiknek a sirján,
Három rozmaringszál,
Másiknak a sirján,
Három vadgalamb áll.

Fehér László lovat lopott,
A fekete hegyek alatt.
Utána ment Gönc városra,
Hogy őtet fogva láthassa.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátyja meg van fogva.
Fogd be kocsis hat lovat,
Rakj mellé sok aranyakat.

Jó nap, jó nap, hadnagy uram!
Miért jöttél gyöngymadaram?
Miér jöttél gyöngymadaram?
A bátyámér hadnagy uram.

En a bátyádat kiadom,
Ha egy éjjel véled alszok.
Ne hálj vele a kutyával,
Az akasztani valóval.

Szüzességedet elveszi,
A bátyádat lefejezi.
Kilencet ütött az óra,
Aluszol-e Fehér Anna?

Nem aluszom nem nyughatom,
Csak a nagy lánczörgést hallom.

Csak aludjál,
Csak nyugodjál,

A három rozmaring,
Csak azt hajládozza,
Aldott vagy legény,
Aldott vagy te rózsa.

A három vadgalamb,
Csak azt turbékolja,
Atkozott az anyád,
Atkozott az apád.

A lovaím zabot esznek,
Azok zörgetik a láncot.

Tízet ütött már az óra,
Aluszol-e Fehér Anna?
Nem aluszom, nem nyughatom,
Csak a nagy kardcsörgést hal-
lom.

Csak aludjál,
Csak nyugodjál,
A katonák harcba mennek,
Azok zörgetik a kardot.

Tizenkettőt üt az óra,
Aluszol-e Fehér Anna?
Nem aluszom, nem nyughatom,
Csak a nagy jajszót hallom.

Csak aludjál, csak nyugodjál,
A bátyádnak feje nincs már.

Mosdóvázsd vérré válljon,
Törülködöd lobbót vessen!
A Jó Isten meg ne mentsen!

Adjon isten jó jestét,
Sági biróné asszony,
Itthol van-e a lanya,
Az én kedves angyalom?

Itthol van, itthol van,
Abban a szobában,
Jóizüjet alszik,
a paplanos ágyába.

De jó jizüjet alszik,
a paplanos ágyába.

Keltse föl, keltse föl,
Küldje el a bálba,
Szép selem szoknyáját kösse a derekára,

Szép aranygyűrűjét,
Húzza föl az ujjára,
Szép brunner cipőjét,
Húzza föl a lábára.

Elementek, elementek,
Elementek a bálba,
Sági biróné lánys,
Mulat a babájával.

Hangászok, hangászok,
Reggelig húzzátok,
Mast mulatok kedvemre,
A régi szeretőmmel.

Kedvesem engedj ki,
Kellene pihenni,

Meg a szép brunner cipőből,
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
Szép brunner cipőből,
Véredet kiönteni.

Jó jestét, jó jestét,
Sági biróné asszony!
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthon van, ott benn van,
A belső szobába,
Jóizület alszik,

- 18 -

A paplanos ágyába.

Menjen be költse fel,
Küldje el a bálba,
Selemszoknyáját
Kösse a derekára.

Sok aranygyűrűjét,
Húzza az ujjára.
Szép brunner cipőjét,
Húzza a lábára.

Picikém, picikém,
Eressz ki pihenni,
Szép brunner cipőmből
A vért kiönteni!

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
Szép brunner cipődből
véredet kiönteni.

Mikor a vendégnek,
Húzzák a vigadót,
Sági biró lányának
Húzzák a haldoklót.

Mikor a vendégnek,
Hajnalt muzsikálnak,
Sági biró lányának
Koporsót csinálnak.

Verje meg az isten,
Azt az édesanyát,
Ki este a lányát
A bálba bocsátja.

Este elbocsátja,
Reggelig nem látja,
Reggel már nyolc órakor
Halva találja.

- Az ördög ment el a vőlegény képében és ő táncoltatta halálra. -

Fehér Anna hogy megtudta,
Hogy a bátyja fogva vala,
Fehér Anna hogy megtudta,
Hogy a bátyja fogva vala.

Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj melléd sok aranyokat,
Fogd be kocsis a lovakat,

Rakj melléd sok aranyokat.

Jónap Isten, hadnagy uram,
Fogadj Isten, Fehér Anna!
Hadnagy uram, arra kérem,
Hogy a bátyámat kiadja.

Kiadm én Fehér Anna,
Kiadm én a bátyádat,
Kiadm, én a bátyádat,
Ha az éjjel veled hállok.

Fehér Anna hátrafordul,
Elsétál a folesóra,
Folesóról a tömlőbe,
Annak is a fenekére.

Jónap Isten, édes bátyám,
Fogadj Isten, édes húgom.
Édes bátyám kiváltalak,
Hadnagy úrral veled hállok.

Ne hálj véle, a huncuttal,
Az akasztani valóval,
Szüzességét elveszi,
Bátyádnak a fejét veszi.

Fehér Anna hátra fordul,
Fölsétál a folesóra.
Folesóról föl a hazba,
A hadnagy úr szobájába.

Aluszol-e Fehér Anna?
Lelkem adta gyöngyharmatja,
Nem aluszok, nem nyughatok,
Mer sok lánczörgést hallok.

Csak aludjál, csak nyugodjál,
A béresek fájér járnak,
A béresek fájér járnak,

Azok zörgetik a láncot.

Aluszol-e Fehér Anna?

Lelkem adta gyöngyharmatja,
Nem aluszok, nem nyughatok,
Mer sok puskalövést hallok.

Csak aludjál, csak nyugodjál,
A bátyádnak vége van már,
Csak aludjál, csak nyugodjál,
A bátyádnak vége van már.

Vakujjon meg hadnagy uram,
Vakujjon meg hadnagy uram,
Szüzességet elvette,
Bátyámnak a fejét vette.

A siófoki Falusi Györgytől tanulta, Falusi Istvánnak és Györgynek az édesapjától.

- - -

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, itthol van,
A belső szobába,
Szép brunner cipőjét,
Húzza föl a lábára.

Engedje, engedje,
Hozzám el a bálba,
Szép brunner cipőjét,
Húzza föl a lábára.

Engedjen, engedjen,
Egy kissé pihenni,
Szép brunner cipőmből
A vérem kiönteni.

Nem lehet, nem lehet,
Egy kicsit pihenni,
Szép brunner cipődből
A véred kiönteni.

Verje meg az Isten,
Olyan édesanyát,
Ki estétől reggelig,
Nem látja a lányát.

Jó estét, Jó estét!
Sági biróné asszony,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom.

Itthol van, itthol van,
Ott az első szobában.
Jóízűen alussik,
A paplanyos ágyába.

Menjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
Zöld selyemszoknyáját,
Kösse a derekára.

Sok aranygyűrűjét,
Húzza fel az ujjára,

Szép brunel cipőcskéjét,
Húzza fel a lábára.

El is ment,
El is ment a bálba,
Szép brunel cipőjét, fel/
Felhúzta a lábára.

Jó estét, jó estét,
Ságibeli hangászok,
Ezt a nótát
Mig reggelig húzzátok.

Picikém, picikém,
Eressz ki pihenni,
Szép brunel cipőmből,
Véremet kiönteni.

- 11 -

Nem lehet kimenni,
Nem lehet kimenni,
Szép brunel cipőmből,
Véremet kiönteni.

Verje meg az Isten,
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig,
Táncra adja a lányát.

Jó reggelt, jó reggelt!
Sági biróné asszony,
Hallotta-e az este
Mehalt a menyasszony.

El is van temetve,
Az a hitvány gazember,
Szenved már a börtönbe.

Ez a lány gazdag volt, a legény szegény lehetett. Édesapja sávolyi volt, édesanyja halatonmagyaródi. Ezt a nagyapjától hallotta.

Fehér László lovat lopott,
A távoli hegyek alatt,
Fehér László lovat lopott,
A tiroli hegyek alatt.

Meg tudta ezt Fehér Anna,
Hogy a bátyja fogva vala.
Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj mellém sok aranyokat.

Adjon isten hadnagy uram,
Fogadj isten Fehér Anna!
A batyámat kiváltanám,
Ha aranyér, ha ezüstér.

A batyádat én kiadom,
Ha egy éjjel velem hálnál,
Nem szót rá Fehér Anna,
Elsétált a folyosóra.

Polyosóru a roztélyra,
Onnan beszót a batyának.
Te édes batyám kiváltalak,
A hadnaggal vele hállok.

Ej, ne hálj vele a huncuttal,
Az akasztani valóval,
Szüzességedet elveszi,
Batyád fejét leveteti.

3130
Ej, nem szót ére Fehér Anna
Elsétált a folyosóra,
Folyosóru a szobába,
Fölfeküdt a nyoszonyára.

Aluszol-e Fehér Anna,
Pihentél-e Fehér Anna,
Nem aluszom, nem nyughatom
Mer sok lánczörgését hallok

Csak aludjál, csak nyugodj
Bátyádról ne gondoskodj,
A batyád lóg jobb kéz felől
A barátja meg balkéz felől

Átkozott légy hadnagy uram
Viz előtted föláradjon,
Mosedvized vérré váljon,
Türlközöd lobbot vessen,
A jó Isten meg ne mentsen!

3130

Rigó Vera kimant a kiskerbe,
Lefeküdt a tejárózsza tövébe.
Édesanyja kiáltotta néki,
Kelje föl Vera mer meglát valaki.

Rigó Vera nem vette tréfára,
Elszaladt a közelebbi csárdába,
Parancsolja a kocsmárosné lányának,
Egy liter bort hozzon a Verának.

Még a Vera borát meg sem itta,
Kilenc zsandár az ajtót benyitotta,
Valld ki Vera, valld ki bűneidet,

- 27 -

3130

Há tette a négy apró gyermekedet?

Egyet tettem diófa tövébe,
Kettőt meg a Tisza fenekére,
Negyediknek gyilkosa most vagyok,
Igy hat urak örökös rab vagyok.

Rigó Verát kilenc zsandár kísérte,
Szeretője az ablakon leste,
Ne nézd babám gyászos életemet,
Mint teérted szenvedem én teérted.

Rigó Vera rózsás attilája,
Megakadt a vármegye kapujába,
Parancsol a zsandár főkaplárnak,
Akassa ki rózsás attilámat.

Jó estét, jó estét,
Sági bíróné asszony!
Itthol van-e a lanya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, itthol van,
A legelső szobába,
Jóizüjjet alszik,
A paplanos ágyába.

Menjen be keltse fel,
Engedje jel a bálba,
Szép fehér ruháját,
Öltse a derekára.

Szép kis brunel cipőjét,
Húzza fel a lábára.
Sok szép aranygyűrűket,
Húzza fel az ujjára.

Hangászok, hangászok,
Ságibeli hangászok,
Ma reggelig húzzátok,
A kedves Mariskámnak.

Ieikét, picikét,
Engedj ki pihenni,
Szép kis brunel cipőmből,
Véremet kiönteni.

Icikém, picikém,
Nem lehet kimanni,
Nem lehet pihenni,
Pici brunel cipőből véredet kiönteni.

Verje meg az isten,
Kedves édesanyja,
Ki estétől regge ig,
Nem keresi a lányát.

Még a más lány aluszik,
Az ágyába pihenők,
Sági bíró Marieka,
A kocsmába halódik.

Verje meg az isten,
Kedves édesanyám,
Kisestétől reggelig,
Nem nézi meg a lányát.

Szólnak a harangok,
Sági bíró lányára,
Ugy hallottuk, ma reggel,
Mehlat a kocsmába.

Meghalt már, meghalt már,
Ki is van az csenditve,
Az a hitvány rongy ember,
Szenved a börtönbe.

Szenvedni szenvedek,
Szenvedek éretted,
Meghalni, meghalni,
Kész leszek éretted.

Jó regget, jó regget,
Sági bíróné asszony!
Ugy hallottunk ma reggel,
Meghalt a menyasszony.

Meghalt már, meghalt már,
El is lesz temetve,
Az a hitfan rongy ember,
Szenved majd érette.

Szenvedni, szenvedek,
Szenvedek érette,
Meghalni meghalni,
Készevagyk éretted.

Hangászok hangászok,
Mas húzzatok reggelig,
Sági bíró lányával,
En mulatok hajnalig.

Jó jestét, jó jestét,
Sági biróné asszony!
Hol van a leánya,
Az én kedves galambom?

Od benn van, od benn van,
A belső szobába,
A jó izüjet alszik,
A paplányos ágyába.

Mönjön be, keltse föl,
Küggye jel a bálba,
Szép selem szoknyáját
Kösse a derekára.

Szép brunel cipőjét,
Húzza ja lábára.

Húzzátok, húzzátok,
Csáki beli hangászok,

Húzzátok reggelig,
Reggelig húzzátok.

Icikém, picikém,
Engedj ki pihenni,
Pici brunel cipőmből,
Véremet kijönten!

Nem lehet pihenni,
Nem lehet pihenni,
Pici brunel cipődből,
Véredet kiönten.

Húzzátok, húzzátok,
Csáki beli hangászok,
Húzzátok, húzzátok,
Reggelig húzzátok.

Meghalt a menyasszony,
El is van temetve!

- 44 -

Vergye meg az Isten,
Azt az édesanyát,
Aki bálba eresztí,
Éjjel a nagylányát.

Az a hitfán rongy ember,
Szenved a börtönbe,
Pici kislányomat,
Meggzakasztotta ja bálba.

A lányt az ördög táncúttatta halálra a vőlegénye képibe, mer a
lány igen kevély vót, és azt mondta, hogy még az ördög sem tud-
na vele táncúni.

Három árva kiment a temetőbe,
Ráborultak édesanyjuk keresztjére,
Mind a hárman azt mondják, zokogják,
Nincs édesanyánk ki gondot visel rejánk.

3130.

- - -

A gyűjtés helye: Marcali
A gyűjtés ideje: 1973. február 28.
Gyűjtötte: Együd Arpád

Adatközlő: Bakai Jánosné, 1905. Marcali

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom,

Itthol van, itthol van,
A belsőszobába,
Jó izüjen alszik már,
A paplanos ágyába.

Mennyen be, kültse föl,
Kulgye el a bálba,
Zöld eselyemszoknyáját,
Köcsöge derekára.

Szép branel cipőjét
Huzza fel a lábára.
Sok emanygyűrűjét
Huzza föl az ujjára.

Hangászok, hangászok,
Reggelig huzzátok,
Most mulatok kedvemre,
Sági biró lányával.

Eressz el, eressz el,
Eressz el pihenni,
Szép branel cipőmből
Piros vért kiönteni.

Nem lehet, nem lehet,
Nem lehet pihenni ...

Jó estét, jó estét,
Csági biróné asszony,
Itthon van-e ja lánya,
Ja Mariska kisasszony?

Itthon van, itthon van,
Külgye jel a bálba,
Sok szép aranygyűrűjét,
Huzza föl az ujjára.
Szép piros cipellőjét,
Huzza föl a lábára.

Nem megyek, nem keltem,
Nem küldöm el a bálba,
Sok szép aranygyűrűjeit,
Nem huzom az ujjára.

-Beszélve: elmentek a bálba, a halál torkába.-

Hangászok, hangászok,
Reggelig huzzátok,
Most táncolok kedvemre,
A Csági bíró lányával,
Az én kedves babámmal.

-Aztán, akkor azt mondta a lány, hogy:

Icikém, picikém,
Hagyj egy kicsit pihenni,
Szép piros cipellőmből,
Véremet kiönteni.

Nem lehet, nem szabad,
Nem lehet megpihenni,
Szép piros cipellődből,
Véredet kiönteni.

-Akkor a vége az, hogy:

Hajnalt harangoznak,
Hajnalt harangoznak,
Csági bíró lányának,
Koporsót coinyátatnak.

Verje meg az Isten,
Azt az anyát,
Ki nem hagyja
Szeretgetni a lányát.

3./

Szabó Vilma piros pántlikája,
Nem sokáig lobog a hajába,
Tedd el Vilma ládád fiájába,
Jó lesz majd a kislányod hajába.

Szabó Vilma kiment az erdőbe,
Lefeküdt a nyárfa levelére,
Egyet kettőt fütyentöttem néki,
Kelj föl Vilma, mert meglát valaki.

Ezt a Vilma nem vette tréfára,
Elszaladt az alföldi csárdába,
Kocsmárosné száz ice bort hozza,
Melléje meg száz szál gyertyát gyújtson.

De még a borát jól ki sem ihatta,
Csöndér káplár az ajtót bonyítja,
Vilma, Vilma nem fáj-e ja szived,
Hogy megölted három gyermekedet.

Szabó Vilmát het zsandár kíséri,
Szeretője ja zablakon nézi,
Ne nézd, ne nézd jászos életemet,
Mert mind tejérted szenvedem ezeket.

3./

Szabó Vilma

Szabó Vilma kiment az erdőbe,
Ráborult a cserfa levelére,

- 43 -

Egyet-kettőt futtyentettem néki,
Vigyázz Vilma, mer meglát valaki.

Szabó Vilma piros pántlikája,
Megakadt a zsandár kapujában,
Vedd le Vilma, tedd a láda-fiba,
Jó lesz Vilma, lányodnak hajába.

Szabó Vilmát négy zsandár vallatja,
Édősanyja az ajtón hallgatja,
Vald ki lányom, vald ki hüneidet,
Hová titted szép kis gyermekedet.

Egyet tettem Tisza fenekére,
Egyet meg a cidrusfa tövébe,
Egynek pedig örökös anyja leszek,
Igy hát anyám örökké rab leszek.

10./

Rigó Vera kiment a kiskertbe,
Lefeküdt a tearózsa tövébe,
Édesanyja kiáltotta néki,
Kelj föl Vera, mer meglát valaki.

Rigó Vera nem vette ezt tréfára,
Elszaladt a közelebbi csárdába,
Parancsolja kocsmárosné lányának,
Egy liter bort hozzon a Verának.
Még a Vera borát meg sem itta,

-48-

Kilenc zsandár az ajtót rányitotta,
Vald ki Vera, vald ki büneidet,
Há titted a négy apró gyermekedet.

Egyet tettem diófa tövébe,
Kettőt meg a tiszta fenekére,
Negyediknek gyilkosa most vagyok,
Igy hát urak örökös rab vagyok.

Rigó Verát kilenc zsandár kísérte,
Szeretője az ablakon leste,
Ne nézd apám gyászos életemet,
Hisz teérted szenvedem én ezeket.

Rigó Vera rózsás attilája,
Megakadt a vármegye kapujába,
Parancsolja a zsandár főkaplárnak,
Akassza ki rózsája attilámat.

...

Egyet, kettőt kiáltottam néki,
Kelj fel Vilma, mer meglát valaki,
De a Vilma nem hallgatott rája,
Leszaladt a közeli kocsmába.

Vilma, Vilma borát meg nem itta,
Kilenc zsandár a börtönbe hívta.
Vilma, Vilma vedd be bűneidet,
Hová tetted négy szép gyermekedet.

Egyet tettem cédrusfa tövébe,
Kettőt tettem Duna fenekére,

- 19 -

Negyediknek kibuggyant a vére,
Mikor a tört szántam a szivébe.

Vilma, Vilma, hogy nem fájt a szived,
Megölted hát négy szép gyermekedet,
Akkor nem fájt, de most majd meghasad,

....

Vilma, Vilma piros pántlikája,
Ott lobog a börtön ablakába.

9./

3139

Keszthel felé piros az ég alja,
Szabó Vilma paradicson alma,
Nem jó ize vagyon az almának,
Kit a Vilma választott magának.

Szabó Vilma a bűnét követte,
Fülfeküdt a vasuti töltésre,
Szeretője azt kiáltja néki,
Kejj föl Vilma, mer meglát valaki!

Szabó Vilma szép fekete vére,
Fülfolyt má a töltés tetejére,
A gyermekét sorában elrakta,
Szeretője mostan siratgatja.

/"Tovább nem tudom."/

4./

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony!
Hol van a leánya,
Az én kis galambom?

Od benn van, od benn van,
A belső szobában,
Jóizület aluszik,
A paplanos ágyába.

Mönjön be, keltse föl,
Küldje el a bálba,
Szép selemszoknyáját,
Kösse a derekára.

Szép brunel cipőjít,
Húzza a lábára,

Huzzátok, huzzátok,
Csákibeli hangászok,
Huzzátok röggelig,
Röggelig húzzátok.

Icikém, picikém,
Engedj ki pihenni,
Pici brunel cipőmből,
Vérömet kiönteni.

Nem löhet pihenni,
Nem löhet pihenni,
Huzzátok Csákibeli hangászok.

Huzzátok, huzzátok,
Reggelig huzzátok.

Icikém, picikém,
Hagyj kicsit pihenni,
Engedj ki pihenni,

Pici brunel cipőből,
Vérömet kiönteni.

Nem löhet kimenni,
Nem löhet pihenni,
Pici brunel cipőből,
Vérödet kiönteni.

Meghalt a menyasszony,
El is van temetve,
Verje meg az Isten,
Azt az édesanyát,
Aki táncba ereszti,
Éjjel a nagy lányát.

"Az ördög táncutatta ezt a lányt halálra, mert kevély vót ez a lány, büszke vót. Csáki Mariska vót a neve. Megszakasztotta az ördög."

14./

Jó estét, jó estét,

Sági biróné asszony!

Itthol van-e a lánya/az én kedves/

Az én kedves galambom.

Itthol van, itthol van,

A legelső szobába,

Jóízűen aluszik

A paplanos ágyába.

Menjen be, költse föl,

Engedje el a bálba,

Szép fehér ruháját,

Kösse a derekára.

Szép kis bruner cipőjét

Huzza föl a lábára.

Sok szép arany gyűrűket

Huzza föl az ujjára,
Hangászok, hangászok,
Sági beli hangászok,
Ma reggelig huzzátok
A kedves Mariskának.
Icikém, picikém,
Engedj ki pihenni.
Szép kis bruner cipőből
Véremet kiönteni.
Icikém, picikém,
Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni.
Pici bruner cipőből
Véredet kiönteni.
Verjen meg az Isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Nem keresi a lányát.
Még a más lány aluszik
Az ágyába pihenik.
Sági bíró Mariska
A kocsmába halódik.
Verje meg az Isten,
Kedves édesanyám,
Ki estétől reggelig
Nem nézi meg a lányát.
Szólnak a harangok,
Sági bíró lányára,
Ugy hallattuk ma reggel
Meghalt a kocsmába.
Meghalt már, meghalt már,
Ki is van az csendítve.
Az a hitvány rongy ember
Szenved a börtönbe.
Szenvedni szenvedek,
Szenvedek érted
Meghalni, meghalni,
Kész leszek teérted.
Jó reggelt, jó reggelt,
Sági bíróné asszony.
Ugy hallottuk ma reggel

Meghalt a menyasszony.
Meghalt már, meghalt már,
El is lesz az temetve.
Az a hitvány rongy ember
Szenved majd érte.

13. Halljátok-e hangászok, sági bel i hangászok
Ezt a nótát énné kem ma reggelig huzzátok.
Jó estét, jó estét, Sági hí róné asszony.
Itthol van a lánya, az én kedves galambom.

Itthol van, itthol van, a harmadik szobában
Jóízűt aluszik a paplanos ágyában.
Menjen be, költse fel, küldje el a bálba,
Kerek aranygyűrűjét huzza fel az ujjára.

Marcali, 1973.

Böröcz István 1894.

1./ Jó estét, jó estét,
Ségi bíróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom.

Itthon van, itthon van,
A belső szobába,
Jóízűjen alusszik
Paplános ágyába.

Költse fel a lányát,
Külgye jel a bálba,
Piros selyem szoknyáját
Kösse derekára.

Piros brunel cipőjét
Húzza a lábára.

Hengászok, hangászok,
Hajnalig húzzátok,
Most mulatok kedvembe
Ségi bíró lányával.

Édesem, kedvesem,
Hagy kicsit pihenni,
Piros brunel cipőből
Véremet könteni.

Édesem, galambom,
Nem lehet pihenni,
Piros brunel cipődből
Véredet kiönteni.
/Mikor más/

Mikor más lányának
Hajnalt muzsikálnak,
Ségi bíró lányra
Szólnak a harangok.

Verje meg az Isten,
Azt az édesanyát,
Ki estétől hajnalig
Bálba hagyja a lányát.

- Az apám tőlem hallottam, hogy a legény katona volt és tudomá-
sára jutott, hogy máshoz akar férjhez menni. S ezért táncoltatta
halálra a lányt, amikor szabadságra jött haza. -

- - -

2./ Szabó Vilma nem fáj-e a szíved,
Hova tetted három gyermekedet,
Kettőt tettem Tizza zenekére
Egyet pedig gyászos temetőbe.

Szabó Vilma nem fáj-e a szíved,
Hogy megölted három Gyermekedet?
Dehogynem fáj, talán meg is hasad,
Még élek is pengetem a vasat.

- - -

3./ Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom.

Itthol van, itthol van,
Az első szobába,
Jó izüjen elszik
A zöld paplanos ágyába.

Menjen be, keltse fel,
Külgye jel a bálba,
Szép bruner cipőjét,
Hizza föl a lábára.

Zöld selyem ruháját,
Kösse a derekára.

Hangászok, húzzátok,
Reggelig húzzátok,
Mos mulatok kedvemre,
A régi szeretőmmel.

Hangászok, húzzátok,
Reggelig húzzátok,
Mig a Sági Mariskát
Életbe találjátok.

Icikém, picikém,
Engedj ki pihenni,
Szép brunei cipőmből
Béremet kiörteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
Száz forintos muzsikának
Reggelig kell zengeni.

Verje meg az Isten,
Azt az édesanyját,
Ki estétől reggelig
Bálba hagyja a lányát.

Nyisd ki anyám, nyisd ki,
Zöld rácsos kapudat,
Hadd vigyék be rajta
Félig meghalt lányodat.

Vesd meg, anyám, vesd meg,
A hidegágyamat,
Hadd tegyék rája
A félig meghalt lányodat.

Jó reggelt, jó reg elt,
Sági bíróné asszony,
Ugy hallottam az éjjel
Meghalt a galambom.

Meghalt, bizony, meghalt,
El izz van temetve,
Te meg hitfány, rongy ember,
Szenvedgy a börtönbe.

Szenvedek, szenvedek,
Szenvedni akarok,
Sági bíró Mariskájér
Meghalni akarok.

Mig a más lányoknak,
Fújják a vigadót,
Sági bíró Mariskának
Fújják a haldeklót.

Jó estét, jó estét,
Sági bíróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves angyalom.

Itthon van, ott benn van,
A belső szobába,
Jóízűen alusszik
A paplanyos ágyában.

- 7 -

3139

Menjen be, költse föl,
Jöjjön el a bálba,
Szép aranygyűrűjét,
Huzza föl az ujjára.

Menjen be, költse föl,
Jöjjön el a bálba,
Szép lakkcipőjét,
Huzza föl a lábára.

Hangászok huzzátok,
Kedvemre huzzátok,
Most tánculok kedvemre
Sági bíró lányával.

- Akkor táncutatták annyira, hogy meghāt.

Meghāt má, meghāt má,
El is van temetve,
Az a huncfut rongy ember,
Szenved má a börtönbe.

- Az ördögök táncutatták berotván, hogy a cipője talpáru lement a bőr, hogy aztán meghāt. Elfolyt a vére neki. -

Jó estét, jó estét,
 Sági bíróné asszony,
 Itthon van-e a lánya,
 Az a kedves menyasszony?

Itthon, itthon van,
 A belső szobában,
 Jóízűen aluszik,
 Zöldpaplanyos ágyában.

Menjen be, költse föl,
 Küldje el a bálba,
 Szép brunel cipőjét,
 Huzza föl a lábára.

Zöld selyemszoknyáját
 Kösse a derekára,
 Sok szép aranygyűrűjét,
 Huzza föl az ujjára.

Elment már mulatni,
 A legényekkel vigadni,
 Sági bíró Mafiska,
 Hajnalba fog meghalni.

Icikém, picikém,
 -- Itt könyörgött, hogy eresszék ki. --

Engedj már pihenni,
 Szép brunel cipőmből,
 Véremet kiönteni.

Nem lehet kinenni,
 Nem szabad pihenni,
 Sárga aranygyűrűdet,
 Vérrel köll beszennyezni.

Már a többi szép lánynak,
Huzzák a vigadót,
Sági bíró Marcsának,
Csinálják a koporsót.

Verje meg az Isten,
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig,
Nem látja a lányát.

- Azok táncutatták halálra, mer 13 legént bolondított, úgy-
hogy már mindenegyinek gyűrűs menyasszony vót és akkor még
az utolsóru is le akart mondani, azok határozták el, hogyhát
igy fog meghāni. Halálra táncotatták. Így mondták az öregek,
hogy a 13 legén táncutatta halálra, bosszubu. Gazdag lány,
bírónak a lánya vót. Régen csak a gazdag emberek vótak a bi-
rók. -

Hogyan hallotta a halálra táncoltatott lány történetét?

"A gonosz táncutatta halálra, mer nem hitt az Istenbe, jóba vót az ördögge. Aztán azér."

2./

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszonyság!
Hol van a leánya,
Az én kedves galambom?

Ott benn van, ott benn van,
A legbelső szobában,
Zöld paplanos ágyába,
Szép csendesen aluszik.

Költse fel, költse fel,
És küldje el a bálba,
Szép Blanel cipőjét,
Huzza fel a lábára.

Huzzátok hangászok,
Most mulatok kedvemre,
Sági biróné lányával,
Az én kedves babámmal.

Meghalt ő, meghalt ő,
El is van temetve,
Te meg hitvány rongy ember,
Szenvedhetsz a börtönbe.

Átkozott az anya,
Ki egyedül küldi el,
A lányát a bálba.

Utólag mondja:

Icikém, picikém,
Engedj ki pihenni,
Szép brunel cipőmből,
Vérömet kiönteni.

Icikém, picikém,
Nem löhet kimenni,
Szép brunel cipődből,
Vérödet kiönteni.

Huzzátok hangászok,
Most mulatok kedvemre,
Sági biróné lányával,
Az én kedves babámmal.
-Végére:

Jó reggelt, jó reggelt,
Sági biróné asszonyság!
Hol van a leánya,
Az én kedves galambom?

Meghalt ő, meghalt ő,
El is van temetve,
Te meg hitvány, rongy ember,
Szenvedhetsz a börtönbe.

Szenvedek, szenvedek,
Szenvedni akarok,
Sági bíró lányáér,
Meghalni akarok.

"Ezt nagyon tudtam valamikor. Itt van a Sombi keresztmama, attu tanutam, az is má 80 éven fölü vót. Azk tudott ilyen régiségeket. Az ugy mesélte a halálra táncutatott lány esetét, hogy az odaállt a tükör elé, s azt mondta, hogy ő olyan szép még az ördög sem tud rajta kifogni. Aztán az ördög képibe megjelent a vőlegénye, aztán azt hitte, hogy a vőlegénye. Az anyja hát ugye engedte a bálba a legszebb ruhájába, legszebb cipőjébe. Aztán akkor az anyja megátkozta saját magát, hogy átkozott az anya ki egyedül engedi el a lányát."

3./

Fehér László lovat lopott

A tiroli hegyek alatt.

Fehér László lovat lopott

A tiroli hegyek alatt.

Megtudta ezt Fehér Anna
Hogy a bátyja fogva vala.
Megtudta ezt Fehér Anna,
Hogy a bátyja fogva vala.

Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj mellém sok aranyakat,
Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj mellém sok aranyakat.

Adjon isten hadnagy uram,
Fogadj isten Fehér Anna,
Adjon isten hadnagy uram,
Fogadj isten Fehér Anna.

A bátyámat kiváltanám,
Ha aranyér, ha ezüstér.
A bátyámat kiváltanám,
Ha aranyér, ha ezüstér.

A bátyádat én kiadom,
Ha egy éjjel velem alszol.
A bátyádat én kiadnám,
Ha egy éjjel velem hálnál.

Nem szólt erre Fehér Anna
Elsétál a folyósóra,
Folyósórúl a rostélyra,
Onnan beszólt a bátyjának.

Te édes bátyám kiváltalak
A hadnaggal vele hállok,
Édes bátyám kiváltalak,
A hadnaggal vele hállok.

Ej ne hálj vele a hancfuttal,
Az akasztani valóval,
Szüzességedet elveszi,
Bátyád fejét leveteti.

Ej nem szólt erre Fehér Anna,
Elsétál a folyósóra,

Folyosóru a szobára,
Fölfeküdt a nyoszolyára.

Ej, aluszol-e Fehér Anna
Pihentél-e Fehér Anna,
Nem aluszom, nem nyughatok.
Mert sok lánc zörgését hallom.

Csak alugyál, csak nyugodjál,
Bátyádról ne gondoskodjál,
A bátyádnak jobb kéz felől.
Barátja meg bal kéz felől.

Átkozott légy hadnagy uram,
Viz előtted fölláradjon,
Mosdóvized vérré válljon,
Türülkőzöd lobbet vessen,
A jó Isten meg ne mentsen.

3. Az igeli hegyek alatt,
Fehér László lovat lopott
A vármegye meghalotta,
Szegény Lászlót el is fogta.

//: Megtudta a Fehér Anna ://
fogd be kocsis a lovakat,
Elvisszük az aranyakat.

Adjon isten hadnagy uram
Fogadj isten édeslányom.
Mi bajod édeslányom
Maj[°] megmondom hadnagyuram.

A bátyámat kiváttaróm,
Kiadom én édeslányom
Ha j[°]egy éjjel velem hálol.

Fehér Anna nem szól arra,
Elfordul a folyósóra,
Folyósóról vasrételyre,
Hol találna e bátyára.

Adjon isten édesbátyám
Fogadj isten szép Annuskám
Kiváttalak édesbátyám
Hadnagy urral véle hálván.

Ne hálj vele a huncfuttal,
Az akasztani valóval.
//: Szüzességed is elveszi,
Bátyád fejét leveteti ://

Fehér Anna nem szól arra
Elfordul a folyósóra,

11
3132
//: Folyósóra, a szobára
Sírva mán a nyoszolyára ://

Aluszol-e Fehér Anna
Lelkem adta szép viola
Nem aluszok, nem nyughatom.
Mert sok lencsörgést hallok.

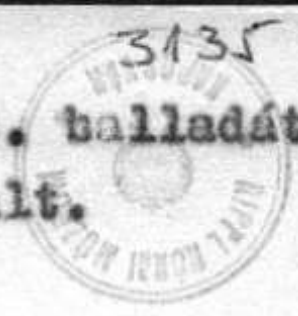
Béreseim fát hordanak,
Azok lármával vannak.
Alusol-e Fehér Anna
Lelkem adta.
Nem aluszok, nem nyughatom
Mer' nagy lencsörgés hallok.

Aluhatsz már aluhatsz már
A bátyádnak vége van már
//: Kivitték a feluvégre,
Az akasztófa tővébe ://

Átkozott légy hadnagy urem
100-ezerszer hadnagyuram
Kispejlovad, hogy ledobjon,
És halálig letiporjon.

Türülködöd lobbot vessen,
A jó isten meg ne mentsen.

A harmincas években a Rákóczi kisurfi /Bodor Katalina/ c. balladát
Balla Mihály gyűjtötte, Sümegi Jánosától, akki már meghalt.

Gyere be, gyere be, te szegény özvegyasszony,
Igyál egy icce bort, vagy ha kettőt iszol is,
Nem a te érdemedért, nem is a fiadért,
Hanem a lányodért, Bodor Katalinért.

Lányom, édes lányom,
Bodor Katalina, elatt
elattalak téged,
A Rákóczi kucsmába,

Elattalak téged,
A Rákóczi kisurffinak

A Rákóczi kisur mikor ment érte, persze nem akart a Katalina hozzá-
menni. Amikor a Rákóczi kisur látta, hogy édesanyja vetkőztette le
a lányt és meg van halva ...

R-R. M.

XXXV. szalag

Igal

Máté Jozsef

Egyid A.

1./

Szenvedni szenvedek,

Szenvedek éretted.

Meghalni, meghalni

Készvagyok éretted.

Ki táncoltatta halálra ezt a lányt?

Hangászok, hangászok

Most huzzátok reggelig,

Sági bíró lányával

En mulatok hajnalig.

Ez ki maradt az előbb.

És mit mond a mese róla, ki táncoltatta halálra ezt a lányt?

Ez egy ördögös ember volt, aztán egy ördög fölültözött és az ment oda a vőlegény helyébe, a vőlegény képében, aztán reggel meg megtudta a vőlegénye, hogy mi van a Mariskával, haza ment az anyjához. Az is mondta hogy verjen meg az Isten ilyen édesanyát. Akkor tudták meg, hogy nem az igazi vőlegény volt, hanem az ördög.

Lányom, lányom, lányom,
Mi annak az oka,
Zöld selem szoknyádak
Hosszabb a háttujja.

Szabó nem jól szabta,
Varró nem jól varrta,
Gyöngyvirág urfi
Volt az elrontója.

Hohérok, hohérok,
Vigyétek a lányom,
Vigyétek a lányom,
Az aksztófára.

Ej anyám, jó anyám,
Hagyjál egy fél órát,
Haggyál egyfél órát,
Vagyis egy-két órát.

Mig levelet írok
Gyöngyváry urfinak.
Gyöngyváry urfinak,
Az én galambomnak.

Postára, postára,
Vidd el a levelet,
Vidd el a levelet,
Gyöngyvári urfinak.

Ha délbe érez oda,
Tüdd a tányérgyára,
Ha este érsz oda,
Tüdd a párnájára.

Kocsisom, kocsisom,
Legjobbik kocsisom,
Fogd be a hat lovat,
Azt is a legjobbbat,

Te legyél az eső,
Én meg a villámlás,
Hogy életbe érhessem
Aranyos Rozikám.

Hinn van a kiskerbe,
Virágot, szedeget,
Gyöngyvári urfinak
Bokrétát kötöget.

Vótam ott, ottan senec,
Ösmeretlen anyám.
Hol van a lejárta
Aranyos Rozikám!

Mit tűröm tagadom,
Hisz ki kell vallanom.
Benn van a szobába
Ki van már terítve.
Kilencz lánypajtás
Sirdogál mellette.

Bemegy a szerelmes,
Kihozza ja kését.
Kihozza ja a kését,
Beszurja szívébe.

Engem temessenek
Templom elejére,
Aranyos Rozikám,
Templom könnyeire.

Aranyos Rozikám
Templom könnyeire.
Ártatlan ~~magunk~~ magzatunk,
Az oltár eléjbe.

28. Este van, este van,
Este a faluban
Minden barna kislány kiáll akapuba.

Te is kiállhatsz már
Aranyos Búzsikém
Ha j'a csillagos éj be nem sötétedik.

Beborult beborult
Be is sötétedett
Arányos Búzsikém, mi történt te veled?

Arányos Búzsikém mi történt te veled?
Hogy a szoknyád elél, így megrövidedett.
A szabó jól szabta
Varróné jól varrta.
Verje meg az Isten aki elrontotta
Verje meg, verje meg veretlen ne hagyja
Hosszu ~~három~~ három évig a hideg bolygassa

A hideg elhagyja, kapjon fejgyulladást
Hogy ne ne csalhassa többet a más babáját.

Este van, este van
Este a faluban
Minden barna kislány vigyázzon magára
Vigyázzon magára mostanyi világban
Hogy meg ne csalhassa a Nedves babája.

4.

..... fonóház, három ablak van rajta
A szeretőm most könyököl ki rajta,
Szép az idő, zöldék a fák, gyere ki
Édes Kedves kisangyalom csak egy szóra gyere ki.

3132

Bűzsikém mi történt teveled
Szoknyád eleje, de megrövidedett.
De megrövidedett, meg is hosszabodott
Verje meg a jó Isten, aki megvaratta.

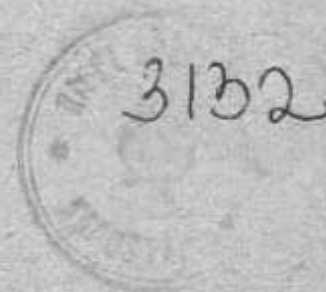
A szabó jól szabta Varróné jól varrta
Verje meg, hát a Jó Isten aki elrontotta.

Perücsényi utca, az én kedves Bűzsikémmel
A földet most huzzák
Ha huzzák, hadd huzzák
Nem válik kárára

46

Legalább majd minden kislány vigyáz magára,
Vigyázz majd magára a mai világba?
Hogy fő ne csinálhassa a Kedves babája

3132

1./

Ilonkám, Ilonkám,
Mi annak az oka,
Zöld selyemszoknyádnak,
Hosszabb a hátulja.

Szabó nem jól szabta,
Varró nem jól varrta,
Verje meg az Isten,
Aki elrontotta.

Szabó is jól szabta,
Varró is jól varrta,
Verje meg az Isten,
Aki elrontotta.

Anyám, édesanyám,
Adjál csak két órát,
Adjál csak két órát,
Kedves édesanyám.

Tudom ha mé kapja,
Tudom elolvassa,
Forró könnyeivel,
Levelém áztatja.

Kocsisom, kocsisom,
Fogd be a hat lovat,
Fogd be a hat lovat,
Azt is a legjobbat.

Te legyél a dörgés,
Én meg a villámlás,
Hadd láthassam újra,
Az én kedves babám.

Jó napot, jó napot,
Ismeretlen anyám,
Hol van a te lányod,
Az én kedves babám?

Lement a folyóra,
Kezit lábát mossa,
Kezit lábát mossa,
Szívét vigasztalja.

Aztat is bejártam,
Minden darab földet,
Mondjad hát igazán,
Hol van az Ilonkám?

Kiment a kiskertbe,
Virágokat szedett,
Virágokat szedett,
Bokrétákat kötött.

Azt is összejártam,
Sehol se találtam,
Mond meg hát igazán,
Hol van hát Ilonkám?

Mit csüröm-csavarom,
Ki mászál vallanom,
Ott benn a szobába,
Halottas ágyába.

Mikor odaérnek, látja/
Látja, hogy mi történt,
Zsebében egy pisztoly
S magát agyonlövő.

Véred a véremmel,
Egy patakot fojjon,
Lelkem a lelkeddel,
Egy Istent imádjon.

Engem temessenek,
Templom küszöbére,
Ilonkámot pedig
Templom közepébe,
Kisdedünket az oltár elejbe.

A sirunkra pedig
Virágot vessenek,
Aki arra jár majd
Rólunk tanulhasson.

2./

Jó estét, jó jestét!
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a jánya,
Jaz én kedves galambom?

Itthon van, itthon van,
A belső szobába,
Jóízűen aluszik,
A paplanos ágyába.

Menjen be, kacsse föl,
Hadd jöjjön el a bálba,
Zöld selyemszoknyáját,
Kösse a derekára.

Sok aranygyűrűjét,
Húzza föl az ujjára,
Szép bruner cipőjét,
Húzza föl a lábára.

Hangászok, hangászok,
Ma reggelig huzzátok,
Most mulatok kedvemre,
Ja Sági Mariskával.

Hagyjatok pihenni,
Hagyjatok kimenni,
Szép bruner cipőből,
Véremet kijöntení.

Nem lehet pihenni,
Nem lehet kimenni,
Szép bruner cipőből,
Véredet kiöntení.

Átkozott az apa,
Kétszerte jajanya,
Ki estétől reggelig,
Bálba jedja ja lányát.

Este elbocsátja,
Reggelig nem látja,
Reggel nyóce órakor,
Már halva találja.

Harangoznak délre,
De nem délebédre,
Szép Sági Mariskát,
Most teszik a földbe.

El leszen temetve,
De az ó szép hires neve,
Nincsen elfeledve.

3./

Lányom, édes lányom,
Mi bajod érkezett,
Talán a vacsorád
Nem igen jól esett?

Igyál egy pohár bort,
Igyál hát belüle,
Szomorú szivedet
Vigasztald meg vele.

Nem iszom, nem iszom,
Egy cseppet sem iszom,
Szép lányéletemér,
Fáj a szívem nagyon.

Kimnet a kiskerbe,
Fölttekint az égre,
Mérgees italekat
Viszi a kezébe.

Virágok, virágok,
Ti csak nyilljatok,
Majdha engem visznek,
Mind elhervadjatok.

A tófai utca,
Ki van koszoruzva,
Szegény Annuskát,
Most viszik ki rajta.

Szólnak a harangok,
Hullanak a könnyek,
Szegény Annusra,
Most hányják a földet.

Ha hányják, hadd hányják,
Nem esik karjára,
Minden hajadon lány,
Vigyázzon magára.

Vigyázzon magára,
A mai világba,

Hogy meg ne csalja őt,
A kedves babája.

Egy asszonynak tizenkét lánya volt,
A tizenkettedik Nándorváron dajka volt,
Lányom, édes lányom, mi annak az oka,
Zöld selyemruhádnak hosszabb a hátujja.

Szabó nem jó szabta, varró nem jó varrta,
Nándorvári király volt az elrontója.
Hóhérok, hóhérok vigyétek lányomat,
Vigyétek lányomat az akasztófára.

Anyám, te jó anyám várjál egy fél órát,
Várjál egy fél órát, vagyis egy minutát,
Megjött a vőlegény, tőr van a kezébe,
Jó napot jó anyám, hol van az én babám?

Elment az erdőbe, virágokat szedni,
Virágokat szedni, gyöngyharmatot inni.
Voltam ott, nincsen ott, te egyetlen anyám,
Hol van az én babám, nándorvári dajkám.

Mit türjem, tagadjam, bent van a szobába,
Bent van a szobába fekszik az ágyába.
Bemegy a vőlegény, tőr van a kezébe,
Kezéből mellébe, melléből szívébe.

Az én vérem a tieddel egy patakba fojjék,
De a te jó anyád napfényt sose lásson.

- Hallotta az édesapjától, hogy ki volt ez a nándori király akivel az eset megöröztént?
- Hát ő azt mondta, hogy az Erdősinek a lányát szerette és ahhoz járt ki. És kérem szépen -ez a Mátyás király volt-, az édesanyja meg azt hitte, hogy csak csalva lesz a lány. Így aztán kivégeztette.

9./

Jó jestét, jó jestét,
Sági biróné asszony,
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, itthol van,
A belső szobában,
Jóizüen aluszik,
Zöld paplanos ágyába.

Menjen be, keltse föl,
Jöjjön el a bálba,
Szép brunel cipőjét,
Huzza fel a lábára.

Icikém, picikém,
Engessé pihonni,
Szép brunel cipőmből,
Véremet kiönteni.

Nem lehet megállni,
Nem lehet vigyázni,
Szép brunel cipődből,
Véredet kiönteni.

Huzzák a vigadót,
Sági biró Marcsának

Mast huzzák a haldóklót.

Verje meg az isten,
Azt az édesanyát,
Aki reggeltől estig,
Bálba hagyja leányát.

"Édesapámtól hallottam,
hogy az ördög a pokolba
táncolta a lányt."
Biztos, hogy nem vót jó
leány, gógös vót. Meg
benne vót az a nem tudom
milyen vér.
A legény meg maga az ör-
dög volt. A vőlegénye ké-
pibe ment oda."